

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזִי תִתְעַנַּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְהֵהִיא
 שַׁעֲתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינָן,
 וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֲכִלְתִּיךְ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסַעֲוֹדְתֵיהּ, וְלֹא שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדְתֵי, דְאֵינֻן
 סְעוּדְתֵי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדְתֵי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְאֵינֻן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינֻן מֵהִיכְלָא
 דְמַלְכָּא, דְאֵינֻן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
 חַד סְעוּדָתָא מְנִיְהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזִי תִתְעַנַּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
 שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סְעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כְּתוּב וְהֵאֲכִלְתִּיךְ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשַׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוֹתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
 וְלֵהֲשִׁלִּים הַסְעוּדוֹת הַלְלוֹ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה
 אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פֶּי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְפְּנֵי. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא קָאִמַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין
 וְזֻמְנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲתִיבֵיא דְגִיְהֵנָם גַּיִיחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֹרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדֵיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְּׂאִין כֵּן בְּכָל שְׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם

הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרָת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 406)

[תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ]: אוֹי לָהֶם מִי שְׂגוֹרְמִים שִׁילָךְ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יֹשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוּ הֵם שְׁעוֹשִׁים
 אֶת הַתּוֹרָה יְבִשָּׁה וְאִינֶם רוֹצִים לְעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקְּבִלָּה, שְׂגוֹרְמִים שְׂמִסְתַּלְקַת מִמֶּנָּה נְבִיעַת הַחֻכְמָה
 שֶׁהִיא י'. וְהִב' נִשְׁאֲרַת יְבִשָּׁה.

וְי לֹון דְּגַרְמִיזְעִיּוּתָא וְחֻרְבָּא וּבִיזָה וְהֵרָג וְאֶבְרֵן בְּעַלְמָא.

[תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ]: אוֹי לָהֶם שְׂגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת וְחֻרְבַּ וּבִיזָה וְהֵרָג וְאֶבְרֵן בְּעוֹלָם. (תְּקוּנִים תְּקוּן ל' דָּף ע"ג)

ה) גְּדֵל הָעֵנֶשׁ לְמִי שֶׁנִּפְטָר מִן הָעוֹלָם בְּלִי שׁוּם יְדִיעוֹת מִתּוֹרַת הַנְּסֻתָּר

קִמָּה. תָּא חֲזוּ, כָּל מֵאן דְּאִזִּיל לְהֵהוּא עַלְמָא בְּלֵא יְדִיעָה, אֶפְלוּאִית בִּיה עוֹבְדֵין טְבִין סְגִיאִין, מִפְּקִין
 לִיה מִכְּלַתְרֵעֵי דְהֵהוּא עַלְמָא.

[תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ]: בֵּיא וְרֵאָה כָּל מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְעוֹלָם הֵהוּא בְּלִי יְדִיעָה, אֶפְלוּ יֵשׁ בּוֹ מְעַשִּׂים טוֹבִים
 רַבִּים, מוֹצִיאִין אוֹתוֹ מִכָּל הַשְּׁעָרִים שֶׁבְּעוֹלָם הֵהוּא.

(זֶהָר חֲדָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים דָּף ע' עֲמוּד ד')

ו) מִי שְׂגוֹרְם לְאֲנָשִׁים שְׁלֹא יִלְמְדוּ חֻכְמַת הַקְּבִלָּה, טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא

קִמוּ. מְאוּדְגָרִים דְּאֶסְתַּלַּק קְבִלָּה וְחֻכְמָתָא מְאוּרִייתָא דְּבַעַל פְּהָ וּמְאוּרִייתָא דְּבַכְתָּב, וְגָרִים דְּלֹא
 יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוֹן, וְאֶמְרִין דְּלֹא אִית אֵלָא פֶּשֶׁט בְּאוּרִייתָא וּבַתְּלִמוּדָא, בּוּדְאֵי כְּאֵלוּ הוּאִיסְלַק נְבִיעוּ
 מִהֵהוּא נִהַר וּמִהֵהוּאֲנָן, וְוִי לִיָּה טַב לִיָּה דְּלֹא אֶתְבְּרִי בְּעַלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהוּא אוּרִייתָא דְּבַכְתָּב
 וְאוּרִייתָא דְּבַעַל פְּהָ, דְּאֶתְחַשְׁבַּלִּיהָ כְּאֵלוּ אַחְזוֹר עַלְמָא לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוּתָא בְּעַלְמָא וְאוּדְגָלוּתָא.

[תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ]: מִי שְׂגוֹרְם שְׂמִסְתַּלְקַת קְבִלָּה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהָ וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרְם
 שְׁלֹא יַעֲסֻקוּ בְּהוֹן, וְאוֹמְרִים שְׁלֹא יֵשׁ אֵלָא פֶּשֶׁט בַּתּוֹרָה וּבַתְּלִמוּד, בּוּדְאֵי (הַרִי זֶה) כְּאֵלוּ הוּא מְסַלַּק
 נְבִיעָה מְאוּתוֹ נִהַר וּמְאוּתוֹ גֵּן. אוֹי לוֹ, טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב
 וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהָ, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ מִחֲזִיר הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ וְגוֹרְם עֲנִיּוֹת בְּעוֹלָם וְאוּרֵךְ הַגְּלוּת.

(תְּקוּנִים תְּקוּן מ"ג דָּף פ"ב.)

ספר אור הזהר (עמוד 412)

ז) גדל המדרגה של בעלי קבלה

קמו. בניומסטרך דבן י"ה, אליומארי קבלה. עליוהואתמר (דברים כב ו) לא תקח האם על הבנים, ומארי קבלהאינון מארי תלמוד.

[תרגום ללשון הקדש]: בנים (הם) מצד בן י"ה. אלו (הם) בעלי קבלה, עליהם נאמר "לא תקח האם על הבנים", ובעלי קבלה הם בעלי תלמוד. (רעיא מהימנא פרשת פנחס דף רנג סוף עמוד ב')

ח) משה רבינו עליו השלום היה מעורר לרשב"י עליו השלום ותלמידיו הקדושים בסודות עליונים

קמת. אנאלאתערנא בכו, אלא ברזון עלאין דעלמא דאתי.

[תרגום ללשון הקדש]: אני לא עוררתי אתכם אלא בסודות עליונים של עולם הבא.

(רעיא מהימנא פרשת פנחס דף רמד:)

ט) בזכות למוד ספר הזהר יצאו מן הגלות ברחמים

קמט. בגינדעתידיוןישראל למטעםמאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקובייה מן גלותא ברחמי. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל למעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד:)

י) קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

קנ. אמר לונרבי שמעון ליתרעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלורבני דעלמא זמינון לאשכחאטמירין דחכמתא ולמנדעביהקצין וחושבנין, ובההואזמנא אתגליא לכלא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. (זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח:)

– פָּרָק כִּז –

א) רבי שם טוב בספר האמונות: רק על פי חכמת הקבלה תושע יהודה וישראל תשועות עולמים

וכבר כתב הרב רבי שם טוב בספר האמונות כי רק על פי חכמת הקבלה תושע יהודה וישראל תשועות עולמים, כי רק הוא חכמת אלקית המסורה לחכמי ישראל מימי קדם ושנים קדמוניות, ועל ידה יגלה כבוד אלקים וכבוד תורתו הקדושה.

(ספר סגלות ישראל להנאון הצדיק רבי שבתי ליפשיץ – מערכת ז' אות ה')

ב) אי אפשר אלא בלמוד החכמה הנסתרה

אי אפשר אלא בלמוד החכמה הנסתרה וההתמדה בכונה הראויה במעשה המצוה והתורה והתפלה, ואז ודאי יתחד קודשא בריך הוא ושכינתיה, וישלים עבודתו... ואם בן אין ראוי להתרשל שום אחד מישראל מהשגת מצוה זו על מתכנתה, כל אחד ואחד כפי כחו, והנה תחלת הידיעה בכלל המציאות האלה, ואחר כך כפי גדל הדעת והידיעה, בן יגדיל קיום מצוה זו.

(הרמ"ק רבינו משה קורדובירו, אור נערכ)

ג) העוסקים בחלק חכמה זו ולומדים אותה לשמה להכנס בסודותיה לדעת את קונם, היא העבודה הרצויה לפני בורא כל

במתקרבים ראינו ג' כתות: מהם טועות, מהם חוטאות, מהם רצויות, והכת הרצויה הם אותם האוחזים להם דרך הישר שיש להם חלק במקרא וחלק בגמרא והוראותיה, שהם אצלנו כמשנה, וחלק בחכמה זו, ולומדים אותה לשמה להכנס בסודותיה לדעת את קונם להשיג המעלה הנפלאה בהשגה האמתית בידעת התורה, ולהתפלל לפני קונם ליחד במצוותיו הקדוש ברוך הוא ושכינתיה, והיא העבודה הרצויה לפני בורא כל.

(הרמ"ק רבינו משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, קנ"ו – קנ"ז)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב